

Publicerad 2014-06-14 20:32 av Yrre

BjArka

Inget vitare än björkens bark

en afton när solen sitt sista ger

som en hägring mot ögats lins

en oförställd renhet jag ser

här har växt sin balklänning utan mått

utan butik,

bara klär sig var sommar

perfekt och gudalik

Tänk om vi kunnat höra dig

din vishet, hur du savar

hur du genom allt överlever mig

aldrig att du klagar

Nöjer mig med betraktelse

lite rim och vått i ögonvrån

jag önskar att jag vetat, att jag förstått

hur du grott, vart du kommit ifrån

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten